

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

DECIZIA nr. 125 / 2016

privind soluționarea contestației formulate de
.X. S.A.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției
Nationale de Administrare Fiscală
sub nr. **A_SLP 2693** din **22.12.2015**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Biroul vamal de frontieră .X. prin adresa nr. .X./17.12.2015, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. A_SLP 2693/22.12.2015, asupra contestației formulate de .X. S.A. cu sediul în .X., Județul .X., înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. .X., CUI .X..

Contestația este formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./11.11.2015, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./ 11.11.2015, întocmită de Biroul vamal de frontieră .X., prin care s-au stabilit în sarcina Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. obligații suplimentare de plată în sumă totală de **.X. lei**, reprezentând taxe vamale în sumă de .X. lei, accize în sumă de .X. lei, TVA în sumă de .X. lei, dobânzi de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

Având în vedere prevederile art. 352 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră "(1) *Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare*", contestațiile sunt soluționate în baza normelor legale în vigoare la data când s-a născut dreptul contestației la acțiune.

În raport de data comunicării Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./11.11.2015, respectiv 16.11.2015 potrivit confirmării de primire aflată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în data de 15.12.2015, conform ștampilei aplicată de Biroul vamal de frontieră .X. pe originalul contestației.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației Compania regăsindu-se la poziția .X. din Anexa 1 „*Lista marilor contribuabili care sunt administrați de D.G.A.M.C începând cu data de 1 ianuarie 2015*” la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3661/2014 pentru aprobarea Listei marilor contribuabili, rectificat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 158/22.01.2015, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de .X. S.A.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./11.11.2015, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./ 11.11.2015, contestatoarea susține că în urma controlului tematic efectuat în perioada 16.01 – 18.01.2006 la .X. S.R.L. a fost încheiat procesul verbal din data de 18.01.2006 prin care a fost reținută cantitatea de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, cu statut vamal necomunitar, aparținând societății în cauză, întrucât exista suspiciunea că sunt mărfuri contrafăcute, cantitatea respectivă fiind depozitată în magazia 1.3 a Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. în custodia unei salariiate care avea funcția de gestionar, fără ca aceasta să fie mandată să păstreze mărfurile până la finalizarea cercetărilor.

Compania arată că organele vamale au stabilit nelegal obligații de plată reprezentând drepturi vamale, accize și TVA pentru cantitatea de 156 baxuri de țigarete marca Ronson și 190 baxuri de țigarete marca Sovereign Classic, sustrasă în data de 21.01.2013, precum și pentru cantitatea de 427 pachete țigarete marca Sovereign și 170 pachete țigarete marca Ronson, sustrasă în data de 17.03.2015, din magazia 1.3 aparținând Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. reținând în mod complet eronat că aceasta avea calitatea de antrepozitar, în condițiile în care nu a efectuat operațiuni comerciale sau de altă natură cu bunurile sustrate, nu a efectuat importul acestora, nu este deținător de antrepozit și nici nu are calitatea de antrepozitar autorizat și prin urmare nu are nici drepturi sau obligații în acest sens.

.X. S.A. arată că a fost înființată în baza H.G. nr. 517/1998, desfășoară activități de servicii conexe transporturilor pe apă, îndeplinește funcția de autoritate portuară care pune la dispoziția utilizatorilor infrastructura de transport naval aparținând domeniului public al statului și nu este competentă și nici autorizată potrivit legii să efectueze operațiuni cu produse accizabile, nefiind astfel posibil să fie atrasă răspunderea sa în calitate de antrepozitar.

Compania arată că sustragerea bunurilor din magazia 1.3 nu poate constitui eliberare pentru consum în sensul art. 206⁷ din Codul fiscal, acest eveniment constituind obiectul unui dosar penal întocmit de Serviciul de Poliție Transporturi pentru infracțiunea de furt, iar de la data instituirii custodiei din 18.01.2006 și până la data furtului din 21.01.2013 valabilitatea mărfurilor a expirat, mărfurile fiind perisabile.

Contestatoarea susține că deși prin Ordonanța nr. .X. din 21.04.2008 Secția de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus confiscarea în vederea distrugerii a întregii cantități de țigarete aparținând .X. S.R.L, .X. S.A. nu a avut și nici nu are obligația păstrării mărfurilor și nici nu are calitatea de custode pentru cantitățile ce au făcut obiectul infracțiunilor de furt și prin urmare nu este debitorul datoriilor vamale rezultate din scoaterea de sub regimul de scutire de plată.

Contestatoarea arată că procesul verbal încheiat în data de 18.01.2006 nu a fost semnat de către .X. S.A. ci de reprezentantul societății proprietare a mărfurilor, de organul de poliție și de gestionara magaziei unde au fost depozitate mărfurile, persoană care nu are calitatea de reprezentant al Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. astfel că nu se poate institui nicio obligație în sarcina companiei.

Compania consideră că este total ilegal și lipsit de temei juridic instituirea unor obligații față de aceste mărfuri având în vedere situația lor juridică, așa cum rezultă din adresa nr. .X./07.10.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv aceea de mărfuri puse sub sechestru în vederea distrugerii, precum și faptul că la momentul soluționării cauzei (anul 2008) caracterul de produs contrafăcut era deja dovedit, iar dispozițiile ordonanței nr. .X., prin care s-a dispus distrugerea țigaretelor, au devenit executorii din data de 21.04.2008, ca urmare a menținerii acesteia de către instanțele judecătorești.

Contestatoarea arată că în baza Contractului de concesiune nr. .X./31.10.2008 încheiat între Ministerul Transporturilor și .X. S.A, având ca obiect concesiunea bunurilor proprietatea publică a statului, a întreprins activități specifice în vederea îndeplinirii obiectivului concesiunii, sens în care a încheiat contracte de închiriere cu diverși operatori portuari, neavând atribuții privind verificarea mărfurilor depozitate de aceștia.

Compania susține că nu a încheiat nicio înțelegere scrisă cu instituțiile statului care au instrumentat dosarul penal nr. .X./21.04.2008, iar procesul verbal din 18.01.2006 nu a fost comunicat către .X. S.A. aceasta nefiind parte în dosarul penal respectiv.

Compania arată că la data sustragerii cantităților de țigarete ce fac obiectul Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./11.11.2015, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./11.11.2015, .X. S.A. nu avea cunoștință dacă țigaretetele aflate în custodia angajatului companiei mai fac sau nu obiectul cercetării penale, dacă mai este în vigoare custodia instituită prin dosarul de cercetare penală, dacă țigaretetele sunt confiscate în vederea distrugerii sau dacă instanța de judecată a dispus distrugerea sau nu a țigaretetelor, încetarea sechestrului și implicit scoaterea din custodie.

Contestatoarea solicită ca până la definitivarea cercetării în dosarele penale nr. .X. și nr. .X., care au ca obiect furtul țigaretetelor din magazia companiei, să nu fie ținută răspunzătoare de consecințele fiscale ale acestor evenimente, având în vedere că instituțiile statului nu au dat nicio rezoluție în sensul că .X. S.A. ar fi beneficiarul țigaretetelor sustrase sau că ar fi contribuit în vreun fel la desfășurarea evenimentelor favorizând făptuitorul. Mai mult, urmare demersurilor întreprinse de

Biroul vamal de frontieră .X., acesta a fost informat că nu au fost identificați autorii, fapta fiind înregistrată cu autor necunoscut.

Contestatoarea arată că prin adresele nr. .X./02.03.2007 și nr. .X./07.09.2010 a informat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră – Direcția Combaterea Infraționalității Transfrontaliere că nu poate păstra cantitățile de țigarete ce fac obiectul procesului verbal din 18.01.2006 în bune condiții de depozitare și pază care să garanteze integritatea acestora, motiv pentru care starea de degradare avansează rapid și că aceste mărfuri ocupă fără nicio reglementare contractuală spațiu de depozitare în magazia Administrației Porturilor Maritime .X. S.A.

Având în vedere aceste considerente .X. S.A. solicită anularea dispozițiilor cuprinse în Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./11.11.2015, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./11.11.2015, întocmite de Biroul vamal de frontieră .X..

II. Prin Procesul verbal de control nr. .X./11.11.2015 care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./11.11.2015, organele vamale au constatat că la data de 18.01.2006, organele Inspectoratului General al Poliției de Frontieră – Direcția Combaterea Infraționalității Transfrontaliere și ale Direcției Poliției de Frontieră .X. au predat în custodia Administrației Porturilor Maritime .X. S.A, potrivit procesului verbal încheiat cu această ocazie, cantitatea de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, aparținând .X. S.R.L, până la finalizarea cercetărilor în dosarul penal nr. .X..

Organele vamale au constatat, potrivit procesului verbal de cercetare la fața locului întocmit de organele Biroului de Poliție Transporturi Navale .X., în urma inventarierii efectuată în prezența martorilor asistenți și a magazionerelor din cadrul Administrației Porturilor Maritime .X. S.A, că din cantitatea totală de țigarete depozitată în magazia 1.3. conform fișelor de magazie nr. .X./17.10.2005 și nr. .X./18.01.2006, a fost sustrasă la data de 21.01.2013, o cantitate de 156 baxuri de țigarete marca Ronson și 190 baxuri de țigarete marca Sovereign Classic.

Organele vamale arată că sustragerea cantității respective face obiectul dosarului penal înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria .X. sub nr. .X..

Organele vamale au constatat, ca urmare a inventarierii efectuată la data de 17.03.2015 de reprezentanții Biroului vamal de frontieră .X., ai Poliției de Frontieră .X. și ai Poliției Transporturi Navale .X., asupra mărfurilor introduse conform procesului verbal din 18.01.2006 în magazia 1.3. aparținând Administrației Porturilor Maritime .X. S.A, față de inventarierea efectuată în data de 21.01.2013, lipsa a 427 pachete țigarete marca Sovereign și 170 pachete țigarete marca Ronson, acestea făcând obiectul dosarului penal înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria .X. sub nr. .X..

Organele vamale arată că la data sustragerii țigaretelor din 21/22.01.2013, respectiv din 17.03.2015, spațiul în care arau depozitate țigaretetele, respectiv magazia 1.3 din incinta .X. a Zonei libere .X., se afla în proprietatea Administrației Porturilor Maritime .X. S.A și era gestionat de către aceasta, iar de la data la care

s-a produs prima sustragere de mărfuri și până la data întocmirii actului de impunere contestat .X. S.A nu a luat niciun fel de măsuri pentru a asigura paza și depozitarea în bune condiții a cantităților de țigarete lăsate în custodia sa conform procesului verbal din data de 18.01.2006, deși avea cunoștință despre obligațiile pe care le are cu privire la aceste mărfuri.

Organele vamale au constatat că .X. S.R.L. a desfășurat activitatea de depozitare în Zona liberă .X., în magaziile 1.2 și 1.3 aparținând Sucursalei Zonei libere .X. și în magazia închiriată de la .X. S.R.L. în baza licenței de lucru Seria .X. nr. .X./19.09.2005, eliberată de .X. S.A. - Sucursala Zonelor Libere .X. și .X., cu termen de valabilitate 24.09.2005 – 23.03.2006. Cantitatea de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, cu statut vamal necomunitar, a fost transferată în anul 2005 din terminalele de containere aflate în Portul .X. în vederea depozitării în magaziile aflate în incinta Zonei libere .X., închiriate de .X. S.R.L. fiind înregistrate în Registrul de evidență vamală la import pe anul 2005 și în Registrul de evidență vamală de intrare în Zona liberă .X. pe anul 2005.

Organele vamale arată că, potrivit procesului verbal întocmit în data de 18.01.2006 de organele de poliție din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră – Direcția Combaterea Infracționalității Transfrontaliere și din cadrul Direcției Poliției de Frontieră .X., cantitatea de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, aparținând .X. S.R.L. reținută în magazia 1.3 a Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. a fost lăsată în custodia gestionarei magaziei, căreia i s-a adus la cunoștință despre măsura lăsării în custodie, punându-i-se în vedere să nu procedeze la înstrăinarea țigaretelor în cauză, având obligația de a le păstra până la finalizarea cercetărilor. Câte o copie a procesului verbal a fost lăsată Administrației Zonei libere .X. și Biroului vamal .X., pentru a lua la cunoștință despre măsura lăsării în custodie.

Organele vamale menționează că din evidența stocurilor depuse de .X. S.R.L. la Biroului vamal .X. cantitatea de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic figurează la data de 31.01.2006, 31.12.2006, 31.01.2007 și 28.02.2007 ca stoc de marfă aparținând .X. S.R.L. depozitată în Zona liberă .X..

Organele vamale au constatat că din luna februarie 2007 .X. S.R.L. nu a mai depus stocuri lunare la Biroul vamal .X., iar din adresa nr. .X./07.09.2010 înaintată de .X. S.A. către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră rezultă că, urmare instituirii măsurii de sechestru, începând cu data de 01.02.2007, .X. S.R.L. a refuzat plata chiriei pentru spațiul de depozitare aferent mărfurilor sechestrate.

Organele vamale susțin că cele 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, aparținând .X. S.R.L. cu statut vamal necomunitar, depozitate, indisponibilizate și lăsate în custodia Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. prin procesul verbal întocmit în data de 18.01.2006, se află sub supraveghere vamală, din momentul introducerii pe teritoriul vamal al Comunității și înregistrării în evidențele biroului vamal și până ce se modifică statutul vamal al mărfurilor, respectiv până ce primesc un alt regim sau destinație vamală, iar în ceea ce privește aplicarea drepturilor de import și a măsurilor de

politică comercială referitoare la import, mărfurile sunt considerate ca neaflându-se pe teritoriul vamal al Comunității, atâta timp cât nu sunt puse în liberă circulație sau sub un alt regim, nici utilizate sau consumate în alte condiții decât cele prevăzute de reglementările vamale.

Referitor la aplicabilitatea ordonanței Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. .X. din 21.04.2008, prin care s-a dispus măsura de confiscare și distrugere a celor 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, cu statut vamal necomunitar, aparținând .X. S.R.L, indisponibilizate și depozitate în magazia 1.3. a Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. de organele de poliție ale Inspectoratului General al Poliției de Frontieră – Direcția Combaterea Infracționalității Transfrontaliere și ale Direcției Poliției de Frontieră .X., organele vamale arată că din verificarea documentelor aflate în evidența sa și din verificările efectuate pe portalul instanțelor de judecată din .X. nu au putut stabili dacă la data de 22.01.2013 (data la care a avut loc prima sustragere de mărfuri) măsura de sechestru sau de confiscare a țigaretelor era aplicabilă sau era consfințită definitiv de instanțele de judecată din .X..

Organele vamale arată că, pentru clarificarea situației mărfurilor, a făcut demersuri pe lângă organele de poliție ale Serviciului de Poliție Transporturi Maritime, Biroul de Poliție Transporturi Navale .X., Biroul de Investigare a Criminalității Economice, cu adresele nr. .X./05.03.2013, nr. .X./08.08.2014, nr. .X./04.11.2014 și nr. .X./14.10.2015, prin care au solicitat să se precizeze modalitatea de soluționare a dosarului penal înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria .X. sub nr. .X., respectiv dacă au fost identificați făptuitorii sustragerii din data de 21/22.01.2013 a celor 156 baxuri țigarete Ronson și 190 baxuri de țigarete marca Sovereign Classic din incinta magaziei 1.3 aparținând Administrației Porturilor Maritime .X. S.A.

Prin adresa nr. .X./26.10.2015 Serviciul de Poliție Transporturi Maritime, Biroul de Investigare a Criminalității Economice a răspuns că *„până în prezent identitatea făptuitorilor nu a fost determinată și că în momentul în care făptuitorii vor fi identificați vă vom comunica de urgență datele acestora de identificare”*.

Totodată, organele vamale arată că prin adresa nr. .X./06.11.2015 Serviciul de Poliție Transporturi Maritime, Biroul de Poliție Transporturi Navale .X. a comunicat că dosarul penal înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria .X. sub nr. .X., privind cantitățile de țigarete constatate lipsă la inventarierea din data de 17.03.2015 a mărfurilor aflate în magazia 1.3 aparținând Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. se află în lucru și că până în prezent autorii nu au fost identificați.

Organele vamale precizează că prin adresa nr. .X./12.10.2015 au solicitat Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să comunice dacă măsura sechestrului instituit prin procesul verbal din data de 18.01.2006 s-a menținut și la data de 21/22.01.2013 (data primei sustrageri de mărfuri din magazia 1.3 a aparținând Administrației Porturilor Maritime .X. S.A.) iar inspectoratul a comunicat prin adresa nr. .X./02.11.2015 că *„în data de 18.01.2006 lucrătorii poliției de*

frontieră au lăsat în custodia Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. cantitatea de țigarete menționată în procesul verbal. După finalizarea cercetărilor în dosarul penal nr. .X. lucrătorii poliției de frontieră au înaintat dosarul penal unității de parchet competente fără a ridica custodia asupra cantității de țigarete”.

Organele vamale arată că urmare demersurilor efectuate pe lângă Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. cu adresa nr. .X./ 08.08.2014 au constatat că pe pagina de internet a Tribunalului .X. au fost identificate dosarele .X./2008 și .X./2009 având ca obiect plângeri formulate de .X. S.R.L. cu recursuri respinse, iar societatea respectivă este în insolvență, administrator judiciar numit fiind .X. S.P.R.L. .X..

Urmare demersurile efectuate de organele vamale pe lângă .X. S.A. din adresa nr. .X./12.02.2013 a rezultat că *„mărfurile sustrase în noaptea de 21/22.01.2013 din magazia 1.3. fac parte din cantitatea de țigarete indisponibilizate de către organele de poliție prin procesul verbal din 18.01.2013 [...]. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Urmărire Penală și Criminalistică a dispus în cadrul dosarului penal nr. .X. confiscarea și distrugerea țigaretelor. .X. S.R.L. a formulat plângere împotriva soluției parchetului. Până la rămânerea definitivă a soluției dispusă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție măsura confiscării și distrugerea țigaretelor nu poate fi pusă în aplicare”*.

Drept urmare, organele vamale au considerat că țigaretetele rămân în proprietatea .X. S.R.L. până la punerea în aplicare a măsurii de confiscare și distrugere.

Totodată, organele vamale au constatat că potrivit precizărilor formulate în data de 12.10.2010 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție către .X. S.A. *„până la momentul rămânerii definitive a soluției dispuse în dosarul respectiv, consfințită prin sentințele/deciziile pronunțate de instanțele competente de pe raza teritorială a județului .X. măsurile dispuse în prezenta cauză nu pot fi puse în aplicare.”*

Organele vamale arată că prin adresele nr. .X./27.03.2015 și nr. .X./ 27.04.2015 au atenționat .X. S.A. asupra obligațiilor pe care le are față de mărfurile lasate în custodia sa, potrivit art. 4 pct. 5, 13, 14, 25, 26, art. 13, art. 14, art. 169 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/ 92 și art. 6 din Anexa 2 la H.G. nr. 410/1993 și totodată au solicitat să li se comunice informațiile și documentele pe care le deține cu privire la mărfuri și să precizeze măsurile luate față de acestea.

Întrucât nu au primit niciun răspuns din partea companiei, organele vamale au considerat că aceasta nu a luat niciun fel de măsuri pentru a asigura depozitarea, conservarea și integritatea țigaretelor lăsate în custodia sa prin procesul verbal din 18.01.2006, respectiv să organizeze evidențe și să desfășoare activitatea de pază și control precum și să desemneze un gestionar care să ia în gestiune și să răspundă pentru acele țigarete până la acordarea unei destinații vamale prevăzute la art. 4 pct. 15 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92. Aceeași situație a fost reținută și prin actele întocmite ca urmare a constatării sustragerilor ce au avut loc în data de 22.01.2013 și în data de 17.03.2015.

Organele vamale menționează că pentru a obține precizări și documente necesare efectuării controlului vamal, aplicării legislației vamale și întocmirii actelor administrativ fiscale, precum și pentru stabilirea debitorului vamal în cazul mărfurilor sustrase din magazia 1.3 a Administrației Porturilor Maritime .X. S.A, în temeiul art. 14, art. 166, art. 203, art. 233 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, cu adresele nr. .X./08.08.2014, nr. .X./ 04.11.2014, nr. .X./19.12.2014, nr. .X./23.03.2015 și nr. .X./21.09.2015 au solicitat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Urmărire Penală și Criminalistică, următoarele:

- data și actul în baza căruia cantitatea de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, aparținând .X. S.R.L. au fost sechestrate în dosarul penal nr. .X. și lăsate în custodia Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. sau, în cazul în care nu există actul privind măsura sechestrului asigurator, data și actul prin care țigarele au fost indisponibilizate în dosarul penal nr. .X. și lăsate în custodia Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. până la soluționarea definitivă a acestuia;

- data și actul în baza căruia Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Urmărire Penală și Criminalistică a dispus confiscarea și distrugerea cantității de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, aparținând .X. S.R.L. în dosarul penal nr. .X. și dacă în respectiva rezoluție a parchetului se precizează că țigarele în cauză sunt lasate în custodia Administrației Porturilor Maritime .X. S.A;

- modul de soluționare a dosarului penal nr. .X., respectiv dacă soluția dispusă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Urmărire Penală și Criminalistică de confiscare și distrugere a cantității de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, aparținând .X. S.R.L. a rămas definitivă, consfințită prin sentințele/deciziile pronunțate de instanțele competente;

- actul prin care măsura de confiscare și distrugere a rămas definitivă, dacă acest act a fost transmis spre executare și către .X. S.A. respectiv Biroul vamal .X. și dacă prin acest act s-a precizat că prin confiscare și distrugere se stinge datoria vamală.

Organele vamale au considerat că aceste lămuriri sunt necesare în condițiile în care potrivit art. 867a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 mărfurile necomunitare abandonate în favoarea statului, puse sub sechestru sau confiscate sunt considerate ca fiind plasate sub regim de antrepozit vamal, iar potrivit art. 203 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, pentru stabilirea debitorului datoriei vamale, care s-a născut ca urmare a sustragerii mărfurilor de sub supraveghere vamală, în situația de față, trebuie să se țină cont de următoarele aspecte:

- în data de 21/22.01.2013 din magazia 1.3. aparținând Administrației Porturilor Maritime .X. S.A, aflată în incinta Zonei libere .X., au fost sustrase 156 baxuri de țigarete marca Ronson și 190 baxuri de țigarete marca Sovereign Classic, care făceau parte dintr-un lot de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, cu statut vamal necomunitar, aparținând .X. S.R.L. și care au fost reținute și lăsate în custodia Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. în baza unui proces verbal încheiat în data de

18.01.2006 de organele de cercetare penală ale Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, în dosarul nr. .X..

- prin adresa nr. .X. din 12.10.2010 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Urmărire Penală și Criminalistică a comunicat Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. că măsura de confiscare și distrugere a cantității de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, aparținând .X. S.R.L. a fost luată prin rezoluția nr. .X. din 21.04.2007 iar pe portalul Tribunalului .X. în dosarul .X./2009 rezoluția parchetului este menționată ca fiind definitivă din 21.04.2008;

- prin aceeași adresă se mai menționează că până la momentul rămânerii definitive a soluției dispuse de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. .X., consfințită prin sentințele/deciziile pronunțate de instanțele competente de pe raza teritorială a județului .X., măsurile de confiscare și distrugere nu pot fi puse în aplicare. Sentințele/deciziile în cauză nu au fost aduse la cunoștința Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. și Biroului vamal .X. până la data acestei adrese.

Organele vamale arată că prin adresa nr. .X./01.10.2015 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Urmărire Penală și Criminalistică a comunicat următoarele:

„1) Traseul cauzei penale:

- *urmare unei sesizări formulate la data de 17.12.2005 de către .X. S.R.L. .X., la nivelul Secției de urmărire penală și criminalistică a fost constituit dosarul nr. .X. având ca obiect efectuarea de cercetări cu privire la comercializarea de țigări contrafăcute, între altele Ronson și Sovereign; la data de 30.01.2006 Secția urmărire penală și criminalistică și-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea D.I.I.C.O.T.*

- *prin ordonanța nr. .X. din data de 19.06.2006 a D.I.I.C.O.T. s-a dispus neînceperea urmăririi penale pentru infracțiunea de competența structurii specializate (art.7 din Legea nr. 39/2003) și declinarea competenței de soluționare a acesteia în favoarea Secției de urmărire penală și criminalistică;*

- *cauza astfel constituită a fost înregistrată la Secția de urmărire penală și criminalistică sub nr. .X..*

2) Soluția și situația juridică a bunurilor indisponibilizate:

- *în cursul cercetărilor o mare cantitate de țigări, între care și 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, aparținând .X. S.R.L. au fost indisponibilizate de organele de poliție pentru a se stabili dacă sunt sau nu contrafăcute;*

- *prin ordonanța nr. .X. din 21.04.2008 s-au dispus soluții de scoatere de sub urmărire penală și neînceperea urmăririi penale;*

- *prin aceeași ordonanță s-a dispus confiscarea în vederea distrugerii, între altele, și a celor 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, aparținând .X. S.R.L.;*

- *plângerile formulate împotriva soluției au fost respinse definitiv de instanțele de judecată.*

3) Aspecte procedurale:

- măsura indisponibilizării a fost contestată în cursul anchetei, plângerile fiind respinse pe considerentul că bunurile nu au fost sechestrate în condițiile art. 165 Cod de procedură penală anterior, ci în interesul cercetărilor, ca bunuri al căror regim nu este lămurit;

- la momentul soluționării cauzei prin ordonanța nr. .X. din data de 21.04.2008, caracterul de produs contrafăcut era deja dovedit, astfel că dispoziția de confiscare în vederea distrugerii, întemeiată pe prevederile art. 118 lit. f) Cod penal anterior, raportat la art. 1 din O.G. nr. 14/2007 modificată (referitor la bunuri a căror deținere este interzisă conform legii, care trebuie distruse, deoarece nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare) era obligatorie indiferent de soluția adoptată pe fond;

- din punct de vedere juridic, în materia actelor procurorului, noțiunea de definitiv nu este aplicabilă stricto sensu, însă, în condițiile în care plângerea .X. S.R.L. a fost respinsă prin hotărâre judecătorească, care a rămas definitivă, dispozițiile ordonanței nr. .X. din data de 21.04.2008 au devenit executorii.

În consecință, ca răspuns explicit la întrebările dumneavoastră anterioare, soluția dispusă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Urmărire Penală și Criminalistică prin ordonanța nr. .X. din data de 21.04.2008 (confiscare) a fost consfințită prin deciziile pronunțate de instanțele competente de pe raza județului .X. și poate fi pusă în aplicare”.

Prin urmare, organele vamale arată că, luând în considerare faptele rezultate din documentele aflate în evidența lor, cu privire la mărfurile sustrase în data de 21/22.01.2013 și în data de 17.03.2015 din magazia 1.3. a Administrației Porturilor Maritime .X. S.A, măsura confiscării în vederea distrugerii dispusă prin rdonanța nr. .X. de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casatie și Justiție, Secția Urmărire Penală și Criminalistică a celor 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, aparținând .X. S.R.L, era aplicabilă încă din data de 21.04.2008.

Organele vamale consideră că potrivit art. 4 pct.10, pct. 13, pct. 14, pct. 15, pct. 24, art. 37, art. 98 alin. (3), art. 166 lit.a din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și art. 867a din Regulamentul 2454/93, cantitatea de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, aparținând .X. S.R.L, cu statut vamal necomunitar, a ieșit din regimul de zonă liberă la data de 21.04.2008 și a fost plasată în urma confiscării sub regim de antrepozit vamal, în baza Ordonanței nr. .X. din 21.04.2008 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casatie și Justiție, Secția Urmărire Penală și Criminalistica, care constituie declarația vamală de plasare a mărfurilor sub regim, iar pe perioada antrepozitării, care a început în momentul confiscării și până în momentul distrugerii mărfurilor, acestea se află sub supraveghere vamală.

Organele vamale arată că prin confiscarea dispusă conform ordonanței nr. .X. din 21.04.2008, cele 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, aparținând .X. S.R.L, cu statut vamal necomunitar, au fost plasate sub regim vamal de antrepozit conform art. 98 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, fără a fi depozitate într-un antrepozit

vamal, în acest caz antrepozit vamal fiind spațiul magaziei 1.3, ca loc în care au fost indisponibilizate mărfurile de către organele de poliție conform procesului verbal din 18.01.2006 și ca loc în care s-au produs faptele care dau naștere datoriei vamale, la data de 22.01.2013, respectiv la data de 17.03.2015.

De asemenea, organele vamale consideră că deținătorul antrepozitului este persoana desemnată de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Urmărire Penală și Criminalistică, prin Ordonanța nr. .X. din 21.04.2008, respectiv .X. S.A. în calitate de proprietar/depozitar/gestionar al spațiului din magazia 1.3. unde a fost depozitată spre păstrare, fără drept de înstrăinare, cantitatea de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, pe perioada în care aceasta se află în regim vamal de antrepozit, având obligația de a asigura supravegherea astfel încât să nu fie posibilă sustragerea mărfurilor.

În plus, organele vamale consideră că .X. S.A. are și calitatea de antrepozitar pentru cele 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, având în vedere că potrivit dispozițiilor ordonanței nr. .X. din 21.04.2008 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Urmărire Penală și Criminalistică și procesului verbal încheiat de organele de poliție la data de 18.01.2006, are obligația să depoziteze și să păstreze sub supraveghere vamală mărfurile respective până când acestea se distrug.

Organele vamale arată că, în aceste condiții, potrivit art. 203 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, datoria vamală s-a născut la data de 22.01.2013, ca urmare a sustragerii a 156 baxuri de țigarete marca Ronson și 190 baxuri de țigarete marca Sovereign Classic, respectiv data de 17.03.2015, ca urmare a sustragerii a 427 pachete țigarete marca Sovereign și 170 pachete țigarete marca Ronson, de sub supraveghere vamală și întrucât faptele care generează datoria vamală s-au produs în magazia 1.3 a Administrației Porturilor Maritime .X. S.A, acest spațiu devine locul nașterii datoriei vamale, iar deținătorul magaziei, fiind titularul regimului sub care au fost plasate mărfurile, respectiv antrepozitarul, răspunde de îndeplinirea obligației ce decurge din plasarea mărfurilor confiscate sub regim.

Organele vamale justifică aplicarea în speță a prevederilor art. 203 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, invocând Hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-273/12, având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Cour de cassation (Franța), prin decizia din 30 mai 2012, unde se precizează că:

“i) articolul 203 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 trebuie interpretat în sensul că furtul unor mărfuri plasate sub regimul de antrepozit vamal constituie sustragere a mărfurilor menționate, în sensul acestei dispoziții, care determină nașterea unei datorii vamale la import.

ii) articolul 71 alin. (1) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că furtul mărfurilor plasate sub regim de antrepozit vamal determină intervenția faptului generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată.

iii) noțiunea de sustragere de sub supraveghere vamală, care figurează la articolul 203 alineatul (1) din Codul vamal, trebuie înțeleasă ca incluzând orice acțiune sau omisiune care are drept rezultat, chiar dacă numai pe moment, împiedicarea accesului autorității vamale competente la mărfuri aflate sub supraveghere vamală și a efectuării controalelor prevăzute de legislația vamală”.

Organele vamale precizează că, întrucât la data încheierii actelor de control contestate, nu se cunoaște persoana care a sustras țigarele, persoana care a participat la o astfel de acțiune sau persoana care a dobândit sau deținut țigarele, care știa sau ar fi trebuit să știe, în mod normal, că au fost sustrate de sub supraveghere vamală, iar deținătorul magaziei, în speță .X. S.A. nu și-a îndeplinit obligația de a păstra mărfurile sub supraveghere vamală atâta timp cât se află sub regimul de antrepozit vamal și de a lua măsuri care să împiedice sustragerea, acesta devine debitorul datoriei vamale care s-a născut la data de 22.01.2013, respectiv la data de 17.03.2015, potrivit art. 203 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, fiind persoana care trebuie să execute obligațiile care rezultă din utilizarea regimului vamal sub care au fost plasate mărfurile, conform procesului verbal din data de 18.01.2006 și ordonanței nr. .X. din 21.04.2008 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Organele vamale au constatat că la data nașterii datoriei vamale, țigarele din tutun erau supuse taxelor vamale la nivelul *erga omnes* de 57,6% potrivit Tarifului Vamal Comunitar, unei accize totale situată la nivelul de 79,19 euro/1000 buc, potrivit Anexei nr. 6 la Titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, valabilă începând cu 01.07.2012, unei accize totale situată la nivelul de 412,02 lei/1000 buc, potrivit Anexei nr. 1 la Titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, valabilă începând cu 1.01.2015, precum și taxei pe valoarea adăugată în cotă de 24%, conform art. 136 alin. (1) și (3) din același act normativ.

Drept urmare, organele vamale, luând în considerare prevederile art. 203 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, art. 867a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, art. 136 alin. (1) și (3), art. 206⁷, art. 206⁸ și art. 206⁹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) și (7) și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit în sarcina Administrației Porturilor Maritime .X. S.A, prin Decizia pentru regularizarea situației nr. 224/ 11.11.2015, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./11.11.2015, obligații suplimentare de plată în sumă totală de **.X. lei**, reprezentând taxe vamale în sumă de .X. lei, accize în sumă de .X. lei, TVA în sumă de .X. lei, dobânzi de întârziere în sumă de .X. lei, penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatoare și de organele vamale, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de .X. lei, reprezentând taxe vamale în sumă de .X. lei, accize în sumă de .X. lei, TVA în sumă de .X. lei, dobânzi de întârziere în sumă de .X. lei, penalități de întârziere în sumă de .X. lei, cauza supusă

soluționării este dacă .X. S.A datorează această sumă, în condițiile în care este deținător/gestionar al magaziei din care au fost sustrase mărfurile aflate sub regim vamal de antrepozit în urma confiscării de către organele în drept.

În fapt, .X. S.R.L. a desfășurat activitatea de depozitare în Zona liberă .X., în magazinele 1.2 și 1.3 aparținând Sucursalei Zonei libere .X. și în magazia închiriată de la .X. S.R.L, în baza licenței de lucru Seria .X. nr. .X./19.09.2005, eliberată de .X. S.A. - Sucursala Zonelor Libere .X. și .X., cu termen de valabilitate 24.09.2005 – 23.03.2006.

Conform înregistrărilor din Registrul de evidență vamală la import pe anul 2005 și din Registrul de evidență vamală de intrare în Zona liberă .X. pe anul 2005, o cantitate de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, cu statut vamal necomunitar, aparținând .X. S.R.L. a fost depozitată în anul 2005 în magazinele aflate în incinta Zonei libere .X., închiriate de societatea în cauză de la .X. S.R.L. și de la .X. S.A.

Potrivit procesului verbal întocmit în data de 18.01.2006 de organele de poliție din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră – Direcția Combaterea Infrafracționalității Transfrontaliere și din cadrul Direcției Poliției de Frontieră .X., a fost indisponibilizată în magazia 1.3 a Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. cantitatea de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic aparținând .X. S.R.L. întrucât a existat suspiciunea că sunt mărfuri contrafăcute, acestea fiind lăsate în custodia gestionării magaziei, cu obligația de a le păstra până la finalizarea cercetărilor în dosarul penal nr. .X..

Potrivit rezoluției Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nr. .X. din 19.05.2006 a rezultat că în cazul țigaretelor aparținând .X. S.R.L. s-a dispus indisponibilizarea și lăsarea în custodia gestionării magaziei 1.3. din cadrul Administrației Zonei Libere .X., a cantității de 1.296 baxuri conținând fiecare 50 de cartușe țigarete marca Ronson și 990 baxuri conținând fiecare câte 50 cartușe țigarete marca Sovereign Classic.

Împotriva măsurii de indisponibilizare a țigaretelor societatea a formulat plângere, solicitând ridicarea măsurii sechestrului și restituirea țigaretelor, la care s-a dispus respingerea ca neîntemeiată a acesteia, iar recursul împotriva măsurii de indisponibilizare a fost respins definitiv de instanțele competente de pe raza județului .X..

Din ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. .X. din 21.04.2008 s-a constatat printre altele că au fost indisponibilizate în vederea expertizării 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, aparținând .X. S.R.L, iar în urma expertizei s-a dovedit că țigaretile prezintă elemente de contrafacere, astfel că, repunerea acestora în circulație nu mai este permisă și, prin urmare, s-a dispus confiscarea și distrugerea mărfurilor. Recursul împotriva acestei măsuri a fost respins definitiv de instanțele competente de pe raza județului .X..

Din adresa nr. .X./07.09.2010 înaintată de .X. S.A. către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, începând cu data de 01.02.2007 a rezultat că,

urmare instituirii măsurii de sechestru, .X. S.R.L. a refuzat plata chiriei pentru spațiul de depozitare aferent mărfurilor sechestrate și, de asemenea, nu a mai depus situația stocurilor lunare la Biroul vamal .X..

Prin adresa nr. .X./01.10.2015 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Urmărire Penală și Criminalistică a comunicat următoarele:

„1) Traseul cauzei penale:

- *urmare unei sesizări formulate la data de 17.12.2005 de către S.C. .X. S.R.L. București, la nivelul Secției de urmărire penală și criminalistică a fost constituit dosarul nr. .X. având ca obiect efectuarea de cercetări cu privire la comercializarea de țigări contrafăcute, între altele Ronson și Sovereign; la data de 30.01.2006 Secția urmărire penală și criminalistică și-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea D.I.I.C.O.T.*

- *prin ordonanța nr. .X. din data de 19.06.2006 a D.I.I.C.O.T. s-a dispus neînceperea urmăririi penale pentru infracțiunea de competența structurii specializate (art.7 din Legea nr. 39/2003) și declinarea competenței de soluționare a acesteia în favoarea Secției de urmărire penală și criminalistică;*

- *cauza astfel constituită a fost înregistrată la Secția de urmărire penală și criminalistică sub nr. .X..*

2) Soluția și situația juridică a bunurilor indisponibilizate:

- *în cursul cercetărilor o mare cantitate de țigări, între care și 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, aparținând S.C. .X. S.R.L. au fost indisponibilizate de organele de poliție pentru a se stabili dacă sunt sau nu contrafăcute;*

- *prin ordonanța nr. .X. din 21.04.2008 s-au dispus soluții de scoatere de sub urmărire penală și neînceperea urmăririi penale;*

- *prin aceeași ordonanță s-a dispus confiscarea în vederea distrugerii, între altele, și a celor 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, aparținând S.C. .X. S.R.L.;*

- *plângerile formulate împotriva soluției au fost respinse definitiv de instanțele de judecată.*

3) Aspecte procedurale:

- *măsura indisponibilizării a fost contestată în cursul anchetei, plângerile fiind respinse pe considerentul că bunurile nu au fost sechestrate în condițiile art. 165 Cod de procedură penală anterior, ci în interesul cercetărilor, ca bunuri al caror regim nu este lămurit;*

- *la momentul soluționării cauzei prin ordonanța nr. .X. din data de 21.04.2008, caracterul de produs contrafăcut era deja dovedit, astfel că dispoziția de confiscare în vederea distrugerii, întemeiată pe prevederile art. 118 lit. f) Cod penal anterior, raportat la art. 1 din O.G. nr. 14/2007 modificată (referitor la bunuri a căror deținere este interzisă conform legii, care trebuie distruse, deoarece nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare) era obligatorie indiferent de soluția adoptată pe fond;*

- *din punct de vedere juridic, în materia actelor procurorului, noțiunea de definitiv nu este aplicabilă stricto sensu, însă, în condițiile în care plângerea S.C. .X. S.R.L. a fost respinsă prin hotărâre judecătorească, care a rămas*

definitivă, dispozițiile ordonanței nr. .X. din data de 21.04.2008 au devenit executorii.

În consecință, ca răspuns explicit la întrebările dumneavoastră anterioare, soluția dispusă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Urmărire Penală și Criminalistică prin ordonanța nr. .X. din data de 21.04.2008 (confiscare) a fost consfințită prin deciziile pronunțate de instanțele competente de pe raza județului .X. și poate fi pusă în aplicare”.

Potrivit procesului verbal de cercetare la fața locului întocmit de organele Biroului de Poliție Transporturi Navale .X., în urma inventarierii efectuată la data de 21.01.2013, a rezultat că din cantitatea totală de țigarete depozitată în magazia 1.3. a Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. conform procesului verbal din data de 18.01.2006, a fost sustrasă o cantitate de 156 baxuri de țigarete marca Ronson și 190 baxuri de țigarete marca Sovereign Classic. Sustragerea cantității respective face obiectul dosarului penal înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria .X. sub nr. .X., identitatea făptuitorilor sustragerii nefiind determinată până la data încheierii actelor de impunere contestate.

În urma inventarierii efectuată la data de 17.03.2015 de reprezentanții Biroului vamal de frontieră .X., ai Poliției de Frontieră .X. și ai Poliției Transporturi Navale .X., asupra mărfurilor introduse conform procesului verbal din 18.01.2006 în magazia 1.3. aparținând .X. S.A, față de inventarierea efectuată în data de 21.01.2013, s-a constatat lipsa a 427 pachete țigarete marca Sovereign și 170 pachete țigarete marca Ronson, acestea făcând obiectul dosarului penal înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria .X. sub nr. .X., dosar care se află în lucru, până în prezent autorii nefiind identificați.

Organele vamale au constatat ca plângerea formulată de .X. S.R.L. împotriva măsurii de indisponibilizare a cantitatii de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, cu statut vamal necomunitar, a fost respinsă prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă înainte de data de 22.01.2013, data la care a avut loc sustragerea cantitatii de 156 baxuri de țigarete marca Ronson și 190 baxuri de țigarete marca Sovereign Classic, respectiv înainte de data de 17.03.2015, data la care a avut loc sustragerea cantitatii de 427 pachete țigarete marca Sovereign și 170 pachete țigarete marca Ronson.

Organele vamale au considerat ca potrivit art. 98 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și art. 867a din Regulamentul 2454/93, cantitatea de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, cu statut vamal necomunitar, a fost plasată în urma confiscării sub regim de antrepozit vamal, în baza ordonanței nr. .X. din 21.04.2008 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Urmărire Penală și Criminalistica.

Organele vamale au constatat că deși spațiul în care au fost depozitate țigarele, respectiv magazia 1.3 din incinta 1A a Zonei libere .X., se află în proprietatea/gestiunea Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. aceasta nu a luat niciun fel de măsuri pentru a asigura evidența, paza și depozitarea în bune condiții a cantităților de țigarete lăsate în custodia sa conform procesului verbal din data

de 18.01.2006, în condițiile în care avea cunoștință despre obligațiile pe care le are cu privire la aceste mărfuri.

Organele vamale au stabilit că sustragerea din magazia 1.3 aparținând Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. a cantităților de țigarete, ce a avut loc în data de 22.01.2013, respectiv în data de 17.03.2015, intră sub incidența prevederilor art. 203 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, în ceea ce privește nașterea datoriei vamale la data la care s-a produs.

De asemenea, organele vamale au stabilit că potrivit art. 203 alin. (3) teza a 4-a din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, debitorul datoriei vamale este persoana care trebuie să execute obligațiile care rezultă din utilizarea regimului vamal sub care au fost plasate mărfurile, în speță .X. S.A, în calitate de proprietar/gestionar al magaziei în care mărfurile au fost indisponibilizate, în condițiile în care făptuitorii sustragerilor nu au fost identificați până la data emiterii actelor de impunere contestate.

Drept urmare, organele vamale, în baza prevederilor art. 4 pct.10, pct.13, pct.14, pct.15, pct.24, art. 37, art. 98 alin.(3), art. 166 lit.a și art. 203 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și art. 867 a din Regulamentul 2454/93, art. 136 alin. (1) și (3), art. 206⁷, art. 206⁸ și art. 206⁹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și art. 119 alin.(1), art. 120 alin.(1) și alin.(7) și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit în sarcina Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. prin Decizia pentru regularizarea situației nr. 224/ 11.11.2015, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./11.11.2015, obligații suplimentare de plată în sumă totală de **.X. lei**, reprezentând taxe vamale în sumă de .X. lei, accize în sumă de .X. lei, TVA în sumă de .X. lei, dobânzi de întârziere în sumă de .X. lei, penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

.X. S.A. contestă măsurile luate de organele vamale prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./11.11.2015, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./11.11.2015 arătând că potrivit procesului verbal din 18.01.2006 mărfurile au fost lăsate în custodia unei salariate care avea funcția de gestionar, fără ca aceasta să fie mandatată de companie să păstreze mărfurile până la finalizarea cercetărilor, iar organele vamale au stabilit în mod eronat că .X. S.A. avea calitatea de antrepozitar, în condițiile în care nu a efectuat operațiuni comerciale sau de altă natură cu bunurile sustrase, nu a efectuat importul acestora, nu este deținător de antrepozit și nici nu are calitatea de antrepozitar autorizat și prin urmare nu are nici drepturi sau obligații în acest sens.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 203 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar, potrivit cărora

“Art. 203

(1) *O datorie vamală la import ia naștere prin:*

— *sustragerea de sub supravegherea vamală a mărfurilor supuse drepturilor de import.*

(2) Datoria vamală ia naștere în momentul sustragerii mărfurilor de sub supravegherea vamală.

(3) Debitorii vamali sunt:

— persoana care a sustras mărfurile de sub supraveghere vamală;

— orice persoană care a participat la o astfel de acțiune și care știa sau ar fi trebuit să știe în mod normal că mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală;

— orice persoană care a dobândit sau deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în mod normal, în momentul cumpărării sau primirii mărfurilor, că ele au fost sustrate de sub supraveghere vamală și

— după caz, persoana care trebuie să execute obligațiile care rezultă din depozitarea temporară a mărfurilor sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate acele mărfuri".

Potrivit art. 233 lit. c) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar

"Art. 233

Fără a aduce atingere dispozițiilor în vigoare cu privire la prescrierea unei datorii vamale și la imposibilitatea de a o recupera în cazul insolvenței debitorului constatate pe cale judecătorească, o datorie vamală se stinge: [...]

(c) în cazul în care, cu privire la mărfurile declarate pentru un regim vamal ce implică obligația de plată a drepturilor:

[...]

— mărfurile, înainte de a primi liberul de vamă, sunt fie puse sub sechestru și simultan sau ulterior confiscate, fie distruse din dispoziția autorităților vamale, fie distruse sau abandonate în conformitate cu articolul 182, fie distruse sau iremediabil pierdute dintr-un motiv care ține de natura lor sau de caz fortuit sau forță majoră".

Potrivit art. 867 și art. 867a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei, de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar, potrivit căroră

"Art. 867

Confiscarea unor mărfuri în conformitate cu articolul 233 literele (c) și (d) din cod nu modifică statutul vamal al mărfurilor respective.

Art. 867a

(1) Mărfurile necomunitare care au fost abandonate în favoarea bugetului statului, puse sub sechestru sau confiscate, se consideră a fi plasate sub regim de antrepozit vamal.

(2) Mărfurile menționate la alineatul (1) pot fi vândute de către autoritățile vamale numai cu condiția îndeplinirii fără întârziere de către cumpărător a formalităților de atribuire de destinații vamale. În cazul în care vânzarea se face la

un preț care include drepturile de import, vânzarea este considerată echivalentă cu punerea în liberă circulație și autoritățile vamale trebuie să calculeze, la rândul lor, cuantumul drepturilor și să le înregistreze în evidențele contabile. În aceste cazuri, vânzarea se desfășoară în conformitate cu procedurile în vigoare din statele membre.

(3) În cazul în care administrația decide să cedeze ea însăși mărfurile menționate la alineatul (1) altfel decât prin vânzare, aceasta îndeplinește de îndată formalitățile de atribuire de destinații vamale stabilite în articolul 4 alineatul (15) literele (a), (b) (c) și (d) din cod”.

Având în vedere aceste dispoziții legale se reține că pentru societatea care a introdus în țară mărfuri necomunitare datoria vamală se stinge în cazul în care mărfurile intră în proprietatea statului prin confiscare, însă acestea nu își schimbă statutul vamal, ele fiind considerate în antrepozit vamal până la acordarea unei alte destinații vamale admise sau până când se distrug.

Sustragerea mărfurilor necomunitare intrate în proprietatea statului reprezintă sustragere de sub supraveghere vamală, care dă naștere unei datorii vamale la data la care s-a produs, debitor fiind persoana care a sustras mărfurile de sub supraveghere vamală, persoana care a participat la o astfel de acțiune și care știa sau ar fi trebuit să știe că mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală, persoana care a dobândit sau deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe că ele au fost sustrate de sub supraveghere vamală și persoana care trebuie să execute obligațiile care rezultă din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate acele mărfuri.

Din documentația aflată la dosarul cauzei se reține că potrivit procesului verbal încheiat la data de 18.01.2006 de reprezentanți ai Secției de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a fost reținută în magazia 1.3. a Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. o cantitate de 1.296 baxuri de țigarete marca Ronson și 990 baxuri țigarete marca Sovereign Classic, întrucât exista suspiciunea că sunt mărfuri contrafăcute, iar gestionarei magaziei „i s-a adus la cunoștință despre măsura lăsării în custodie, punându-i-se în vedere să nu procedeze la înstrăinarea țigaretelor în cauză, având obligația de a le păstra până la finalizarea cercetărilor. [...] Câte o copie a procesului verbal a fost lăsată Administrației zonei libere .X., una Biroului vamal .X., pentru a lua la cunoștință despre măsura lăsării în custodie”.

Mărfurile având statut vamal necomunitar au aparținut .X. S.R.L, iar până la punerea în aplicare a măsurii de confiscare și distrugere dispusă conform ordonanței Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. .X. din 21.04.2008, ramasă definitivă, mărfurile se află sub supraveghere vamală, în regim de antrepozit vamal.

Organele vamale au constatat că la data de 21.01.2013 a fost sustrasă din magazia 1.3. a Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. o cantitate de 156 baxuri de țigarete marca Ronson și 190 baxuri de țigarete marca Sovereign Classic, iar la

data de 17.03.2015 a fost sustrasă din aceeași magazie o cantitate de 427 pachete țigarete marca Sovereign și 170 pachete țigarete marca Ronson. Din adresele nr. .X./26.10.2015 și nr. .X./06.11.2015, emise de Inspectoratului General al Poliției Române - Direcția de Poliție Transporturi Maritime, aflate la dosarul cauzei, a rezultat că cercetările efectuate în instrumentarea spețelor se afla în curs de desfășurare iar până la data întocmirii actelor de impunere contestate, persoanele care au săvârșit sustragerile nu au fost identificate.

Totodată, organele vamale au constatat că deși spațiul în care au fost depozitate țigarele, respectiv magazia 1.3 din incinta .X. a Zonei libere .X., se află în proprietatea/gestiunea Administrației Porturilor Maritime .X. S.A, aceasta nu a luat niciun fel de măsuri pentru a asigura paza și depozitarea în bune condiții a cantităților de țigarete lăsate în custodia sa conform procesului verbal din data de 18.01.2006, deși avea cunoștință despre obligațiile pe care le are cu privire la aceste mărfuri.

Prin urmare, luând în considerare prevederile art. 203 alin. (1) și (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, anterior menționat, se reține că la data de 21.01.2013 a luat naștere datoria vamală pentru cantitatea de 156 baxuri de țigarete marca Ronson și 190 baxuri de țigarete marca Sovereign Classic, constând în taxe vamale de 57,6% potrivit Tarifului Vamal Comunitar, accize de 79,19 euro/1000 buc, potrivit Anexei nr. 6 la Titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, valabilă începând cu 01.07.2012 și TVA în cotă de 24%, conform art. 136 alin. (1) și (3) din același act normativ, iar la data de 17.03.2015 a luat naștere datoria vamală pentru cantitatea de 427 pachete țigarete marca Sovereign și 170 pachete țigarete marca Ronson, constând în taxe vamale de 57,6% potrivit Tarifului Vamal Comunitar, accize de 412,02 lei/1000 buc, potrivit Anexei nr. 1 la Titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, valabilă începând cu 1.01.2015, precum și TVA în cotă de 24%, conform art. 136 alin. (1) și (3) din același act normativ.

Totodată, luând în considerare prevederile art. 203 alin. (3) teza a 4-a din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, anterior menționat, se reține că debitorul datoriei vamale este .X. S.A. care trebuie să execute obligațiile care rezultă din utilizarea regimului vamal de antrepozit sub care au fost plasate mărfurile conform procesului verbal încheiat la data de 18.01.2006 și a Ordonanței Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. .X. din 21.04.2008, în condițiile în care persoanele care au sustras mărfurile, care au participat la sustragere sau care au dobândit mărfurile în cauză nu au fost identificate până la data întocmirii actelor de impunere contestate, iar sustragerea a avut loc în magazia 1.3 aparținând Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. și s-a datorat neîndeplinirii obligației acesteia de a lua măsuri privind paza și depozitarea în bune condiții a cantităților de țigarete lăsate în custodia sa.

Drept urmare, în mod legal organele vamale au întocmit Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./11.11.2015, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./11.11.2015, prin care au stabilit în sarcina Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. obligații suplimentare de plată în sumă de .X. lei, reprezentând taxe vamale în sumă de .X. lei, accize în sumă de .X. lei și TVA în sumă de .X. lei.

În ceea ce privește accesoriile în sumă de .X. lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./11.11.2015, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./11.11.2015, acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul în sumă totală de .X. lei, reprezentând taxe vamale, accize și TVA, aceasta datorează și accesoriile aferente în sumă de .X. lei, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

Referitor la afirmația Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. potrivit căreia organele vamale au reținut în mod complet eronat că aceasta avea calitatea de antrepozitar pentru mărfurile confiscate, în condițiile în care nu a efectuat operațiuni comerciale sau de altă natură cu marfurile respective și nu este deținător de antrepozit și prin urmare nu are nici drepturi sau obligații în acest sens, se reține că, potrivit actelor normative anterior menționate, statutul de mărfuri intrate în proprietatea statului prin confiscare conferă acestora regimul vamal de antrepozit, chiar dacă locul în care sunt reținute mărfurile nu este antrepozit vamal, iar deținătorul acestuia nu este antrepozitar.

Având în vedere că potrivit art. 98 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 mărfurile pot fi plasate sub regimul de antrepozit vamal fără a fi depozitate într-un antrepozit vamal, în situația prevăzută de art. 867a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, anterior precizat, astfel că, proprietarul/deținătorul spațiului în care sunt depozitate mărfurile trebuie să îndeplinească obligațiile față de acestea în ceea ce privește derularea și încheierea regimului ca și un titular de antrepozit vamal/antrepozitar.

În speță se reține că obligația depozitării și păstrării în bune condiții a mărfurilor conform dispozițiilor din procesul verbal întocmit la data de 18.01.2006 de organele de poliție din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră – Direcția Combaterea Infracționalității Transfrontaliere și din cadrul Direcției Poliției de Frontieră .X., reținută apoi de rezoluția Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nr. .X. din 19.05.2006 și de Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. .X. din 21.04.2008, revine Administrației Porturilor Maritime .X. S.A, aceasta având cunoștință despre măsura lăsării în custodie, motiv pentru care susținerea contestatoarei nu poate fi luată în considerare la soluționarea favorabilă a contestației.

În plus, potrivit Hotărârii Curții Europene de Justiție în cauza C-273/12, sustragerea de sub supraveghere vamală, în sensul art. 203 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, anterior menționat, este definită ca fiind „*orice acțiune sau omisiune care are drept rezultat chiar dacă numai pe moment, împiedicarea accesului autorității vamale competente la mărfuri aflate sub supraveghere vamală și a efectuării controalelor prevăzute de legislația vamală*”.

În aceste condiții, faptul că .X. S.A. nu a luat niciun fel de măsuri pentru a asigura integritatea și paza mărfurilor în magazia 1.3. și nu a ținut evidența acestora și, de asemenea, faptul că la data la care s-a produs sustragerea nu avea cunoștință despre situația juridică a mărfurilor, se înscriu în seria

acțiunilor/omisiunilor care determină nașterea datoriei vamale, debitor fiind persoana care răspunde de îndeplinirea condițiilor de utilizare a regimului vamal, în speță .X. S.A.

De asemenea, nu pot fi reținute nici afirmațiile contestatoarei potrivit cărora nu a încheiat nicio înțelegere scrisă cu instituțiile statului care au instrumentat dosarul penal nr. .X./21.04.2008, iar procesul verbal din 18.01.2006 nu i-a fost comunicat, compania nefiind parte în dosarul penal respectiv și de asemenea că nu a avut și nici nu are obligația păstrării mărfurilor și nici nu are calitatea de custode pentru cantitățile sustrate, mărfurile fiind lăsate în custodia unei salariate care avea funcția de gestionar, fără ca aceasta să fie mandatată să păstreze mărfurile până la finalizarea cercetărilor.

Din documentele aflate la dosarul cauzei a rezultat că procesul verbal din 18.01.2006 a fost comunicat Administrației Porturilor Maritime .X. S.A. prin angajatul sau, care avea calitatea de gestionar al magaziei în care au fost reținute mărfurile, așa cum se menționează în textul procesului verbal și cum a fost reținut și în rezoluția nr. .X./19.05.2006 a Parchetului de pe lângă Înalță Curte de Casatie și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, iar custodia s-a menținut potrivit adresei nr. .X./02.11.2015 a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră – Garda de Coastă, după finalizarea cercetărilor în dosarul penal .X., când a fost înaintat unității de parchet competente fără a ridica custodia asupra mărfurilor, aceasta fiind instituită până la ducerea la îndeplinire a măsurilor de confiscare și distrugere dispuse în dosarul penal .X., rămase definitive.

Față de argumentul companiei potrivit căruia sustragerea mărfurilor din magazia 1.3. nu reprezintă eliberare pentru consum în sensul art. 206⁷ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, întrucât acest eveniment face obiectul unui dosar penal întocmit de Serviciul de Poliție Transporturi pentru infracțiunea de furt, iar de la data instituirii custodiei din 18.01.2006 și până la data furtului din 22.01.2013 valabilitatea mărfurilor a expirat, se reține că potrivit art. 206⁷ alin. (1) lit. d) *„eliberarea pentru consum”* reprezintă *„d) importul de produse accizabile, chiar și neregulamentar, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize”*, iar în speță mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală în cadrul regimului de antrepozit vamal, fapt care se consideră import neregulamentar care determină exigibilitatea accizelor în sensul art. 206⁶ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și nu o pierdere iremediabilă sau o distrugere în sensul dispozițiilor art. 206⁷ alin. (5) din același act normativ.

Totodată, faptul că mărfurile au fost sustrate după ce termenul de valabilitate a expirat nu are relevanță întrucât potrivit art. 212 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 *„datoria vamală menționată la articolele 201-205 și 209-211 ia naștere chiar dacă se referă la mărfuri care fac obiectul măsurilor de interdicție sau restricție la import sau export de orice fel”* și prin urmare nașterea datoriei vamale are loc chiar dacă există restricții asupra mărfurilor din punct de vedere al posibilității consumului.

Față de solicitarea ca până la definitivarea cercetării în dosarele penale nr. .X. și nr. .X., care au ca obiect furtul țigaretelor, compania să nu fie ținută răspunzătoare de consecințele fiscale ale acestor evenimente având în vedere că instituțiile statului nu au dat nicio rezoluție în sensul că .X. S.A. ar fi beneficiarul țigaretelor sustrate sau că ar fi contribuit în vreun fel la desfășurarea evenimentelor favorizând făptuitorul, se reține că, întrucât din informațiile cuprinse în adresele nr. .X./26.10.2015 și nr. .X./06.11.2015, emise de Inspectoratului General al Poliției Române - Direcția de Poliție Transporturi Maritime, aflate la dosarul cauzei, autorii sustragerilor și persoanele care au participat la sustrageri, precum și persoanele care au dobândit sau deținut mărfurile în cauză, care știau sau ar fi trebuit să știe că ele au fost sustrate de sub supraveghere vamală, nu au fost identificate, debitor al datoriei vamale devine persoana care potrivit art. 203 alin. (3) teza a 4-a din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 anterior menționat, trebuie să execute obligațiile care rezultă din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate acele mărfuri, în speță .X. S.A.

Prin urmare, organele vamale sunt îndreptățite să ceară companiei plata drepturilor vamale și a celorlalte obligații față de bugetul statului iar compania se poate îndrepta cu acțiune în regres împotriva persoanelor care au săvârșit sustragerile pentru recuperarea prejudiciului îndată ce vor fi identificate de organele în drept.

În consecință, pentru considerentele arătate mai sus, potrivit temeiurilor legale invocate în conținutul deciziei precum și în temeiul art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare la data formulării contestației, se

D E C I D E

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de .X. S.A. împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./11.11.2015, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./ 11.11.2015, întocmite de Biroul vamal de frontieră .X., prin care s-au stabilit în sarcina acesteia obligații suplimentare de plată în sumă totală de **.X. lei**, reprezentând taxe vamale în sumă de .X. lei, accize în sumă de .X. lei, TVA în sumă de .X. lei, dobânzi de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,
.X.